

paa nærværende Tidspunkt vil være forsvareligt. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Folketinget at vedtage de af Udvalget stillede Ændringsforslag.

Martin Hansen: Da Lovforslaget var til første Behandling, havde jeg Lejlighed til at udtale, at vi fra vor Side ønskede, at § 1 enten skulde bortfalde eller væsentlig ændres. Det er det sidste, der er sket. Der har fra Regeringspartiernes Side, som det allerede blev bemærket her ved første Behandling, været et stærkt Ønske om, at Kommunerne allerede nu skulde kunne planlægge Brændselsordningen for den kommende Vinter, og dette Ønske har vi kunnet bøje os for, naar vi derved kunde opnaa, at de Midler, Staten stiller til Raadighed, alene kommer de vanskeligst stillede til gode. Det har vi opnaaet, og dermed har vi erklæret os tilfredse paa dette Omraade.

Dernæst ønskede vi ved første Behandling, at § 4 i Loven skulde slettes, saa at der blev Bund i Loven. Det har vi ikke opnaaet, men vi har opnaaet, at der er sat en Begrænsning ind i § 4, saa at man nu kan overse det finansielle Resultat af Loven, hvor meget der overhovedet kan bruges efter denne Lov. Hvis man nu vil spørge, hvor store Beløb der kan blive Tale om, naar man udnytter denne Lov saa fuldt, som man kan udnytte den, saa er Forholdet det, at til Brændsel kan der i de 3 Fjerdingaar, der er tilbage indtil 1. April 1920, af Statens Midler bruges 10 Mill. Kr. Det er kun en Trediedel af det Beløb, der sidste Aar kunde bruges til Dyrtidsforanstaltninger paa Brændselomraadet, og disse 10 Mill. Kr. kan kun bruges, forsaavidt Kommunerne erlægges 5 Mill. Kr. Efter de to andre Paragraffer, § 2 i denne Lov og § 4 i den gamle Lov, kan der bruges henholdsvis 9 og 6 Mill. Kr., hvoraf Staten betaler i Henhold til den ene Paragraf 6 og i Henhold til den anden 2 Mill. Kr. Statens Udgifter kan saaledes i alt blive 18 Mill. Kr., naar Loven er udnyttet i sit fulde Omfang. Vi sætter overmaade megen Pris paa, at man har finansiell Bund i de økonomiske Love, vi vedtager, saaledes at man fra Rigsdagens Side kan overse, hvor store Beløb der vil gaa ud af Statskassen. Det har vi opnaaet i dette Tilfælde, og jeg skal i Henhold hertil anbefale mine Partifæller at stemme for Ændringsforslagene og for Lovforslagets endelige Vedtagelse her i Tinget.

Hauge: Under Sagens første Behandling her i Tinget gjorde jeg mig til Talsmand for, at man gav noget større Beløb end foreslaaet i Lovforslaget til Hjælp til Nedsættelse af Brændselspriserne, og efter at der nu er taget Hensyn til det derom fremsatte Ønske, kan jeg anbefale at stemme for Lovforslaget saavel som for de Ændringsforslag, der stilles af hele Udvalget. Der ydes nu af Statskassen $\frac{2}{3}$ af 5 Kr. pr. Indbygger til Nedsættelse af Brændselspriserne i Tiden fra 1. Juli til 31. Marts. Det er et Beløb, som vel ikke fuldt ud vil strække til, men noget bestemt derom kan man ikke sige. Jeg haaber, at det vil være muligt at faa Tingets Øre for et større Tilskud, hvis Forholdene skulde udvikle sig saaledes, at det bliver nødvendigt at kræve det.

Lovforslagets øvrige Paragraffer faar kun Gyldighed indtil den 31. Oktober. Det er jo muligt, ja sandsynligt, at vi inden den Tid paa ny bliver stillet overfor et Forslag om Stats- og kommunale Dyrtidsforanstaltninger, og der vil da formentlig være Grund til paa det Tidspunkt at beskæftige sig med den endelige Ordning af Brændsels spørgsmaalet, hvis det bliver nødvendigt at ændre ved det, som nu foreslaas og forhaabentlig gennemføres. Der er den Fordel for Kommunerne ved Forslaget, som det nu bliver vedtaget, at man faar et Beløb til Raadighed for den hele Periode, for hvilken Brændselet skal skaffes til Veje; jeg haaber, det Beløb vil vise sig tilstrækkeligt, men, som sagt, skulde det ikke være det, haaber jeg paa Tingets Velvillie overfor yderligere Krav. Vi har for at faa det forøgede Tilskud til Brændsel maattet give Afkald paa noget af det, der var foreslaaet i det gamle Lovforslags § 4, idet man nu har begrænset det Beløb, der kan anvendes efter § 4, til 2 Kr. i de fire Maaneder fra 1. Juli til 31. Oktober. Da vi her staar overfor fire Maaneder, som maa betegnes som de bedste Arbejdsmaaneder, haaber jeg, at det vil være muligt for Kommunerne at komme igennem med de Beløb, som nu stilles til Raadighed.

Det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne, opgjorde det Beløb, som Staten kommer til at udrede i Henhold til Dyrtidsloven, vedtagen med de Ændringer, som her foreslaas. Tallene, det ærede Medlem nævnedes, var rigtige; Statens Bidrag kalkuleres til 18 Mill. Kr., og det samlede Beløb, der stilles til Raadighed paa de forskellige Paragraffer, er 30 Mill. Kr.,